

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1068/2022
11.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Радмиле Драгичевић Дичић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Бојана Бончића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 446/21 од 01.10.2021. године и Вишег суда у Нишу Кж1 421/2021 од 13.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 11.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 446/21 од 01.10.2021. године и Вишег суда у Нишу Кж1 421/2021 од 13.07.2022. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 446/21 од 01.10.2021. године окривљена АА, оглашена је кривом због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђена на новчану казну у одређеном износу од 75.000,00 динара коју је дужна да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, ако окривљена не плати новчану казну у одређеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљена је обавезана да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, као и да приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 108.460,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 421/2021 од 13.07.2022. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљене, па је првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Виши суд у Нишу окривљеној, за кривично дело увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је оглашена кривом првостепеном пресудом изрекао судску опомену, док је у преосталом делу жалба

браниоца окривљене одбијена као неоснована, а побијана пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Бојан Бончић, због повреда закона из члана 439. тачка 1), члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду, али другом већу, на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе, као и да бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаном правноснажном пресудом на штету окривљене учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са образложењем да дело за које се окривљена гони није кривично дело, јер је одредбом члана 170. став 4. КЗ прописано да се неће казнити за дело из става 1. до 3. тог члана, учинилац, ако је његово излагање, између осталог, дато ради заштите оправданих интереса, ако се из начина изражавања или из других околности види да то није учинио у намери омаловажавања. У вези са тим, бранилац у захтеву наводи да је окривљена у конкретном случају ангажовала приватног тужиоца, керамичара и, незадовољна његовим начином пословања, упозорила је потрошаче, будуће кориснике његових услуга да је исти преварант који јој је узео новац и не жели да га врати, објавом на свом facebook налогу, чиме је желела да заштити интерес потрошача и корисника услуга, износећи тврдњу која се заснива на личном искуству и односи се на пословање приватног тужиоца, а не на његову личност. Према томе, из чињеничног описа радње извршења у изреци пресуде, према ставу одбране, не произлази да је окривљена увредила приватног тужиоца и да је имала намеру да га увреди, тако да се следствено изнетом у радњама окривљене не стичу битна обележја кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ.

Поред изложеног, бранилац у захтеву указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да је дело окривљене погрешно правно квалификовано као кривично дело увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, истичући да је у питању кривично дело из члана 170. став 1. КЗ, с обзиром на то да је окривљена објаву везану за приватног тужиоца објавила на свом приватном налогу на наведеној друштвеној мрежи, тако да дело није учињено ка неограниченом броју лица.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости у погледу повреда закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, бранилац окривљене истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде на страни 3, став 4. и на страни 4, став 1., дао јасне и довољне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене као разлоге подношења истог истиче и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.